Близькість поезії «Веснівка» до народних веснянок. 9 клас

Однією з основних ознак романтизму в українській літературі є продовження традицій фольклору, звертання до літературних надбань народу. Ось чому так часто ми зустрічаємо у творах поетів-романтиків сюжети, мотиви, образи, запозичені з усної народної творчості, а також виражально-зображальні засоби української словесності.

Яскравим прикладом звернення до скарбниці українського фольклору є вірш «Веснівка» видатного поета-романтика Маркіяна Шашкевича. У цій поезії відбилися роздуми автора над долею культури нашого народу. Рання весняна квітка, якій загрожують жорстокі бурі і морози, символізує складне становище української культури та літератури в умовах гноблення України та її народу.

На зразок народних веснянок вірш побудовано у формі пісенно-поетичного діалогу між ранньою весняною квіткою і матір'ю-весною. Вірш Маркіяна Шашкевича ввібрав в себе найпоетичніші мотиви народних веснянок, їх образну стилістику, незвичайну атмосферу. Так, у першій половині поезії спостерігаємо образи сонця, зорі — образи веснянок, а також таку рису народних пісень, як прохання кращої долі у весни:

Дай мені долю,
Щоб я зацвіла,
Весь луг скрасила,
Щоби я була,
Як сонце ясна,
Як зоря красна!

Близькість другої половини «Веснівки» до веснянок виявляється в народно-поетичних образах, сюжетній ситуації та в майже дослівній цитаті народної пісні:

Вихор свисне,
Мороз потисне,
Буря загуде, —
Краса змарніє,
Личко згорніє,
Головоньку склониш,
Листоньки зрониш, —
Жаль серцю буде.

Розгортання дії в поезії нагадує сюжет народної веснянки «Ой хвалилася та березонька»:

А учув то буйний вітер:
Не хвалися, березонько,
Я листя обвію,
Гіллячки обламаю…
Так, за допомогою таких способів використання народної творчості як переспів пісень і обробка їх сюжетів, орієнтуючись на простоту і метафоричність, образність усної словесності, Маркіян Щашкевич створив оригінальній поетичний шедевр.